ΑΘΗΝΑΙ
15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1946

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΕΤΟΣ 10ον ΑΡΙΘ. 75

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΔΡΑΣΙΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ – ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝ. ΣΠ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΛΕΚΚΑ 19Α

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
Ν. ΖΑΝΤΙΩΤΗΣ
Γ' Σεπτεμβρίου 16
Τηλ. 55668

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΟΗΣΙΝ

Τοῦ κ. Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΥ, ὑπουργοῦ Κοιν. Προνοίας

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, θὰ κληθῇ ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ἀσκῶν τὰ κυριαρχικά του δικαιώματα, νὰ ἐκλέξῃ τὴν κυβέρνησιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπιθυμεῖ νὰ κυβερνηθῇ κατὰ τὸ ἀμέσως προσεχές μέλλον.

Καὶ ὅπως ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἔτσι καὶ οἱ Κυθήριοι θὰ προσέλθουν προθύμως εἰς τὰς κάλπας διὰ νὰ ἐκλέξουν τοὺς ἄνδρας ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐπιθυμοῦν νὰ ἀντιπροσωπευθῇ ἡ νῆσος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλήν. Τὰ περὶ ἀποχῆς ἠκούγματα, τὰ ὁποῖα ἀποφεύγω νὰ χαρακτηρίσω, ἐλπίζω ὅτι δὲν εὑρίσκουν ἀπήχησιν εἰς τὰς καρδίας τοῦ φιλοπάτριδος Κυθηραϊκοῦ λαοῦ καὶ ὅτι ἡ ἐκλογὴ θὰ διεξαχθῇ μετὰ προθυμίας καὶ γαλήνης, ὡς ἁρμόζει εἰς πεπολιτισμένους καὶ ὡρίμους πολίτας.

Τοιοῦτους πολίτας γνωρίζω τοὺς συμπατριώτας μου καὶ ὑπερηφανεύομαι ὅτι εἶμαι Κυθήριος.

Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις αὐτάς, ἡ ψῆφος τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ θὰ ἀποτελέσῃ δι' ἡμᾶς ἰδίᾳ, τῶν ὁποίων ἡ κόμη ἐλευκάνθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος, τὸ κριτήριον ἐπιδοκιμασίας τῆς μέχρι σήμερον πολιτικῆς μας ἔναντι τοῦ τόπου, καὶ θὰ εἶναι ἡ ἀφετηρία διὰ τὴν συνένισιν τῶν ἀνώνων τοῦ ὁποίου ὑπὸ ποικίλας περιστάσεις διεξάγομεν ὑπὲρ τῶν λαϊκῶν συμφερόντων ἀπὸ τοῦ 1923, ἀφ. ὅτου ἡ λαϊκὴ θέλησις μᾶς περιβάλλει ἀνελλιπῶς μὲ τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα.

Τὴν ἀγάπην μας πρὸς τοὺς συμπατριώτας καὶ τὰ Κύθηρα δὲν εἶναι ἔργον ἰδικόν μας νὰ τὴν ἐξάρωμεν. Εἶμαι ἀρκετὰ γνωστὸς καὶ οἱ Κυθήριοι ἂς κρίνουν ἐπ' αὐτοῦ. "Αν ποτὲ τὸ Κυθηραϊκὸν συμφέρον μᾶς εὗρεν ἀδιαφόρους, σεῖς Κυθήριοι, γνωρίζετε. "Αν ὑπῆρξα ἀρκετὰ δυναμικός, ὥστε νὰ δώσω τὰς λύσεις ποὺ ἐνδιαφέρουν τὴν πλειοψηφίαν τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ εἰς ἐπίμονα ζητήματα καὶ ὁσάκις μοῦ ἐζητήθη, ἂς κρίνουν οἱ ἐκλογεῖς τῆς κῦριον. Ὑπερηφανεύομαι μόνον νὰ λέγω, ὅτι εὑδέποτε ἡ θύρα μου εὑρέθη κλειστὴ ἐσ' ὅσον τὴν ἔκρουσαν χεῖρες συμπολιτῶν μου εἴτε ὡς ἰατροῦ, εἴτε ὡς βουλευτοῦ, εἴτε ὡς ὑπουργοῦ.

Καὶ ἐσκάτως ἀκόμη, καὶ ἐν γνώσει ὅτι θὰ ἐγενόμην ὁ στόχος ἀντιπολιτεύσεως ἀπὸ εἰκείους καὶ ξένους, δὲν ἐδίστασα νὰ περιέλθω τὰ Κύθηρα ἐν μέσῳ χειμῶνι, ἵνα μετὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν συντρέξω κατὰ τὸ μέτρον τῶν περιστάσεων τὰς ἀνάγκας τῆς νήσου εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται οἱ τάποι τῶν γονέων μου. Καὶ:

Εὗρον τὸ ἀρχειοφυλακεῖον τῆς νήσου νὰ ζῆτεται εἰς τὸ φροῦριον. Διέθεσα κονδύλιον ἐκ 150.000 δραχ. διὰ τὴν μεταφορὰν καὶ διάσωσίν του. Εὗρον τὸ Γυμνασιακὸν μέγαρον ἐρειπωμένον ἀπὸ τοὺς ἐνθροὺς τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Διέθεσα διὰ τὴν ἐπισκευήν του 8 τόννους τσιμέντου 5 κυβικὰ μέτρα ξυλείας, 169 λοπίνακας.

Εὗρον τοὺς ἰατροὺς τῆς νήσου ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ ἐπιτελέσουν τὰ κοινωνικόν των λειτούργημα ἐλλείψει ἐλαστικῶν πρὸς κίνησιν τῶν αὐτοκινήτων των. Διέθεσα πρὸς αὐτοὺς 8 ἐλαστικά.

Εὗρον τὸν πληθυσμὸν ἐν ἀπογνώσει, ἀδυνατοῦντα νὰ μεταφέρῃ τὰ τρόφιμα τοῦ δελτίου του καὶ τοὺς ταχυδρομικοὺς σάκους ἐλλείψει αὐτοκινήτων. Διέθεσα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον αὐτοκίνητον τῶν 3 1)2 τόννων καὶ ἀναμένω ἕτερα δύο τῶν 1 1)2 τόννων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν μεταφορικῶν τῆς νήσου ἀναγκῶν. Εὗρον τὸ σύνολον τῶν αὐτοκινήτων τοῦ τόπου εἰς ἀκινησίαν ἐλλείψει ἐλαστικῶν. Διέθεσα 8 ἐλαστικὰ πρὸς τὸ παρὸν εἰς τοὺς αὐτοκινητιστάς μας καὶ ἐλπίζω νὰ διαθέσω καὶ διὰ τοὺς ὑπολοίπους.

Εὗρον τὸ μνημειῶδες ἔργον τοῦ Λιμενοβραχίονος Ἀγίας Πελαγίας νὰ κινδυνεύῃ ἐλλείψει τῶν μέσων ἐπισκευῆς καὶ δὶς σφαλίσεώς του. Διέθεσα 3 τόννους τσιμέντου διὰ τὰς ἐπειγούσας ἐπισκευάς.

Εὗρον τὴν νῆσον εἰς ἀπομόνωσιν τοῦ λοιποῦ κόσμου ἐλλείψει τηλεγράφου. Ἤδη ὁ ἀσύρματος μεταφέρεται καὶ θὰ λειτουργήσῃ χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας μου, πρὸς ἀνυπολόγιστον ὠφέλειαν τῶν κατοίκων.

Εὗρον τὴν νῆσον στερουμένην ὑπουργοῦ συνεννοήσεως καὶ τοὺς συμπατριώτας μου νὰ τὰ ξιδεύουν ἀνάμεσα μὲ τὰ ἀνεπαρκῆ μέσα τῆς μαύρης ἐχθρικῆς πριδέου.

Ἐνήργησα καὶ τὸ πλοῖον «Κάπαθος» προσεγγίζει εἰς Κύθηρα ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος.

Εὗρον δύο σχολεῖα κλειστὰ εἰς Κύθηρα καὶ Ἀντικύθηρα. Διώρισα διδασκάλους.

Εὗρον τὸ Γυμνάσιον στερούμενον καθηγητῶν. Διώρισα τρεῖς ἐντοπίους καθηγητάς.

Εὗρον τὴν περιοχὴν τέως δήμου Πεταλίων ἀνάστατον δι' περίεργον συμπεριφορὰν τοῦ δικεῖ ἀστυνομικοῦ σταθμάρχου. Τὸν ἀπεμάκρυνα ἄνευ χρονοτριβῆς.

Διέθεσα ἐκ τοῦ ὑπουργείου μου πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς πτωχοὺς τῆς νήσου τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν δραχ. 900 χιλιάδας.

Ἐμερίμνησα διὰ τὴν ἀποστολὴν εἰς τὴν νῆσον φαρμάκων τροφίμων, ἱματισμοῦ, ὑποδημάτων, λιπασμάτων καὶ βοῖου.

Τί ἄλλο ἄραγε θὰ ἠδυνάμην νὰ πράξω κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα τῆς ὑπουργείας μου καὶ τὸ παρέλειψα;

Οὔτε τὰ προσωπικὰ ζητήματα τῶν συμπατριωτῶν μου Κυθηρίων καὶ Ἀντικυθηρίων μὲ ἀφῆκαν ἀδιάφορον ἐφ' ὅσον ἦσαν λογικὰ καὶ νόμιμα.

Καὶ ἐκτὸς τῶν διορισμῶν εἰς τὰς θέσεις τοῦ ὑπουργείου μου ἐγκρίνησα δικλώματα ὁδηγῶν διώρισα καθηγητὰς καὶ διδασκάλους, καὶ συνέτεξα μὲ στορνὴν καὶ ἐνδιαφέρον πλείστους ἐξ αὐτῶν χωρὶς νὰ ἀποβλέψω εἴτε εἰς τὰς γνωριμίας, εἴτε εἰς τὰ πολιτικὰ των φρονήματα εἴτε εἰς εἰνοῆσήποτε ἄλλον ὑπολογισμὸν. Μοῦ ἤρκει ὅτι ἦσαν Κυθήριοι ἢ Ἀντικυθήριοι.

Μὲ ἤρεμον συνεπῶς τὴν συνείδησιν ὅτι δὲν παρέλειψα μέχρι σήμερον νὰ ἐπιτελέσω τὸ καθῆκον μου ἔναντι τῶν συμπατριωτῶν τῆς νήσου καὶ ἔναντι τῆς μεγάλης μητρὸς Ἑλλάδος, οὔτε ὡς βουλευτὴς παλαιότερον οὔτε κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα τῆς ὑπουργείας μου, ἀναμένω δικαιοσύνην καὶ κατανόησιν.

Δικαιοσύνην διὰ νὰ κρίνῃ μὲ τὸ μέτρον τῆς ἑκάστοτε πραγματικότητος τὸ ταπεινὸν ἔργον ποὺ ἐπετέλεσα χάριν τῆς νήσου ἀντιπαλαίσας κατὰ μυρίων δυσχερειῶν.

Κατανόησιν, διὰ νὰ διακρίνῃ μεταξὺ τῶν πολλῶν, ἐκλεκτῶν εὐτυχῶς, πολιτευτῶν τῆς νήσου, τὸν δυναμικώτερον ἄνδρα ποὺ ἀ κατορθώσῃ πληρέστερον νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῆς Μεγάλης καὶ Ἀθανάτου Ἑλλάδος μας καὶ ἐντὸς τοῦ πλαισίου αὐτῶν, τὰ συμφέροντα τῆς ἀγαπημένης ἰδιαιτέρας μικρᾶς μας πατρίδος.

Ἀλλὰ ἡ κατανόησις χρειάζεται καὶ ἐπὶ ἑνὸς ἄλλου, ἐξ ἴσου σημαντικοῦ γεγονότος, ἡ παραγνώρισις τοῦ ὁποίου θὰ ἠδύνατο νὰ ὁδηγήσῃ τοὺς συμπατριώτας εἰς ἄδικον ἐκτίμησιν προσώπων καὶ πραγμάτων.

Πρόκειται περὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος. Τὸ ἐπίμαχον τοῦτο ζήτημα δὲν ἀποτελεῖ ἀντικείμενον τοῦ σημερινοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος ἀλλὰ θὰ λυθῇ καὶ αὐτὸ διὰ νέας προσφυγῆς εἰς τὴν κυρίαρχον θέλησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὴν ἀπόφασιν τοῦ ὁποίου θὰ εἶναι κακὸς Ἕλλην ἢ μηδέλως Ἕλλην ἐκείνος ποὺ δὲν θὰ ἀποδεχθῇ.

Τέλος ὡς Κυθήριος καὶ μόνον ζητῶ τὴν ψῆφον τῶν συμπατριωτῶν ὄχι πρὸς ἴδιον ὄφελος, ἀλλὰ ἵνα μὲ πυξημένην τὴν ἠθικήν μου δύναμιν ἐργασθῶ καὶ πάλιν διὰ μίαν Ἑλλάδα ἰσχυρὰν καὶ μεγάλην, ἀξίαν τοῦ παγκοσμίου θαυμασμοῦ καὶ τῶν θυσιῶν τῶν τέκνων της.

Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ
Ὑπουργὸς Κοιν. Προνοίας

ΓΑ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΑ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΣΟΥΡΗΣ

Μέσα εἰς τὰ πολυάριθμα παραδείγματα πατριωτικῆς αὐτοθυσίας ποὺ θὰ ἠδύνατο νὰ παρατάξῃ ὁ ἐρευνητὴς τῆς συγχρόνου Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, μόνης τῆς Ἱστορίας τοῦ συνεχιζομένου ἔτι πολέμου, δὲν θὰ ἄφινε ἀπαρατήρητον καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ν. Π. Σουρῆ ἐκ τῆς λαμπρᾶς νέας γενεᾶς τῶν Ἑλλήνων Αἰγυπτιωτῶν.

Ἐγεννήθη καὶ ἀνετράφη ὁ ἡρωϊκὸς νέος τοῦ σημερινοῦ μας σημειώματος, εἰς τὰς γραφικὰς καὶ νωχελεῖς ὄχθας τοῦ Νείλου καὶ ἔφθασε καὶ ὑπερέθη ἐκεῖ τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν ἀλλὰ ηὐτύχησε νὰ κέκτηται πατρὸς τοῦ ὁποίου ἡ καρδία δὲν ἔπαυσε ποτὲ νὰ πάλλῃ τὸν ἀληθῆ ἑλληνικὸν ρυθμόν της.

Καὶ ἄξιος ἀποδέκτης τῶν αἰσθημάτων τοῦ πατρὸς ἐνωτίσθη ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς συρράξεως τῆς φωνῆς τῆς κινδυνευούσης πατρίδος. Πρόθυμος δὲ καὶ μὲ χαρὰν προσῆλθεν ἐθελοντικῶς εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ της, καὶ ἠγωνίσθη παντοῦ ὅπου αἱ ἀνάγκαι τὸν ἐκάλεσαν. Ἔταυματίσθη κατ' ἀρχὰς εἰς τὰς γιγαντομαχίας τῶν ἠπειρωτικῶν βουνῶν, ὅταν οἱ δοῦλοι τοῦ φασισμοῦ ἐπειράθησαν νὰ κατακτήσουν τὴν Ἑλλάδα μας. Μὲ τὰς πληγὰς στὰ στήθεια τὸν εὗρε ἡ εἰσβολὴ τῶν Οὔννων καὶ ἀσθενὴς ἀκόμη ταξίδευε στὴν Κρήτη. Καὶ πρὶν συνέλθῃ ἐλάμβανε μέρος εἰς τὸ ἔπος τῆς μεγαλονήσου ποὺ ἐστοίχισε στοὺς Γερμανοὺς ποταμοὺς αἱμάτων.

Ἐδρασε κατόπιν ὡς κομάν τος καὶ ὡς ἀντάρτης στὰ βουνά.

Μὰ ὡς ἀντάρτης, ὄχι ὡς ληστὴς ὅπως μερικοὶ ἄλλοι. Καὶ ἀνεγνώρισε τὸ Συμμαχικὸν Γενικὸν Στρατηγεῖον τὰς ὑπηρεσίας του καὶ τὸν ἐτίμησε μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ λοχαγοῦ τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ.

Καὶ ἐτίμησε παντοῦ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα καὶ τὸ χωριὸ τῆς γεννήσεώς του, τὸν πολυτραγουδισμὸν Καραβᾶ, ποὺ μόνον λεβέντες βγάζει.

Ἕνα δημόσιον εὖγε ἂς εἶναι καὶ ἀπὸ μᾶς ὡς ἔνδειξις τιμῆς στὸ ἄξιο παλληκάρι.

ΤΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΝ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὴν 9 — 10 — 44 παρουσίᾳ τοῦ κ. Ἀντωνίου Στάθη, διαχειριστοῦ τοῦ πετρελαίου ὡς ἐντολοδόχου τῶν Ἄγγλων, καὶ τῶν ἐργοστασιαρχῶν κ.κ. Δαμιανοῦ Βλαντῆ, Γεωρ. Ι. Μεγαλοοικονόμου, Ν. Καλλιγέρου, Ἰωάν. Λουράντου, Παν. Χ. Τζάνε καὶ Δημ. Καρύδη, ἐζυγίσαμεν τὰ ἔξωθι τοῦ ἐργοστασίου μου 55 βαρέλια μικτὲς ὀκάδες 12.825 ἀπόβαρον 3.140 καθαρὸν πετρέλαιον ὀκάδες 9.685, προστιθεμένων δὲ καὶ τῶν παραλη φθέντων ἐκ τῆς παραλίας τὴν 30—9—44 παρὰ τῶν ἐργοστασιαρχῶν κ.κ. Ι. Δαπόντε, Ν. Καλλιγέρου καὶ Γ. Ι. Μεγαλοοικονόμου ὀκάδ. 2239, σύνολον ὀκάδ. 11.924 ἤτοι χιλιόγραμ. 15.262. Εἰς ταῦτα δέον νὰ προστεθῶσι 3 βαρέλια παραληφθέντα παρὰ τοῦ π)κ. πλοίου χιλ. 909 (ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ ζυγολογίου ὁμοίου μεγέθους βαρελίων, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν ἐργατῶν Σπ. Π. Κασιμάτη καὶ Ἐμμ. Π. Βλαντῆ, οἵτινες ἐργαζόμενοι εἰς τὴν φόρτωσιν τῶν βαρελίων ἐβοήθησαν καὶ τοὺς ναύτας εἰς τὴν μεταφορὰν τῶν βαρελίων εἰς τὴν λέμβον) ἤτοι σύνολον χιλιογράμμων 16.171.

Τὴν 10—10—44 ἐγένετο ἡ μεταφορὰ ἐκ Καψαλίου εἰς τὸ Λειβάδιον τῶν ἐκ τῆς δευτέρας παραλαβῆς 63 βαρελίων, τὴν δὲ 12 — 10 — 44 παρουσίᾳ τοῦ κ. Ἀντ. Στάθη ὡς διαχειριστοῦ καὶ τῶν ἐργοστασιαρχῶν Ι. Λουράντου, Κοσμ. Μεγαλοοικονόμου καὶ Π. Χ. Τζάνε ἐζυγίσθησαν ταῦτα καὶ εὑρέθησαν μικτὲς ὀκ. 1261, ἀπόβαρον ὀκ. 2.719 καθαρὸν πετρέλαιον ὀκάδες 9.902. Προστιθεμένων, εἰς αὐτὰς τῶν παραδοθέντων ἐκ Καψαλίου τὴν 5—10—44 διὰ τοὺς ἐργοστασιάρχας Κατράκην ὀκάδ. 510 καὶ Κορωναῖον ὀκάδ. 325, σύνολον ὀκ. 10.939 ἤτοι χιλ. 13.999.

Διὰ τὰς ἀνωτέρω δύο παραλαβὰς ἐπλήρωσα εἰς ἔλαιον δι' ἐρνατικὰ ἐκφορτώσεως φορτηγίδος ὀκάδ. 144, ὁμοίως λέμβου ὀκάδ. 139, λεμβουχικὰ εἰς Γ. Λαλιώτην ὀκάδες 288, μεταφορικὰ εἰς τὸν σωφὲρ α) Δ. Μ. Μεγαλοοικονόμου ὀκάδες 117, β) Γεώργ. Ι. Μεγαλοοικονόμου ὀκάδ. 54, γ) Π. Κασιμάτην ὀκάδες 94, δ) Ἰωάννην Τζάννεν ὀκάδες 381, ε) Ἀθαν. Χάρον ὀκάδες 186, εἰς Π. Καλοπαίδην διερμηνέα ὀκάδες 20 καὶ εἰς Γ. Χαραμουντάνην δι' ἀνέλκυσιν σωλήνων ὀκάδες 10, ἐν ὅλῳ ἔλαιον ὀκάδες 1433.

Ἀνακεφαλαίωσις: — Ζυγολόγιον 9—10ρ44 χιλ. 16171 μέχρι τῶν 21 τόννων, ἔλλειμμα χιλ. 4829 ὀφειλόμενος εἰς τοὺς ἀναφερομένους εἰς προηγουμένην παράγραφον, ἡμερομηνίας 28 — 9 — 44, ἦτο δὲ ἔκτοτε τὸ ἔλλειμμα τοῦ πετρελαίου τόσον καταφανὲς ὥστε ὁ κ. Ι. Δαπόντες ἀπέσπασε τὴν 30—9—44 ἐγγραφον διαταγὴν τῶν Ἄγγλων νὰ λάβῃ 2.000 χιλιόγραμμα πετρέλαιον ἀνεξαρτήτως τῆς ἀναλογούσης ποσότητος εἰς τὸ ἐρνοστάσιόν του, τὰ ὁποῖα καὶ ἔλαβε ἀντὶ τῶν 1600 χιλ. τῆς ἀναλογίας του. Ἤτοι ἔλαβε ἐπὶ πλέον χιλ. 400. Ζυγολόγιον 12 — 10 — 44 χιλ. 13999 μέχρι τῶν 14 τόννων ἔλλειμμα ἑνὸς χιλιογράμμου. Σύνολον χιλ. 30.170 μέχρι τῶν 35 τόννων ἔλλειμμα 4830 χιλιογράμμων καὶ οὐχὶ 8 τόννων ὅπως τὸ ἀνεβιβάσατε εἰς τὴν διατριβήν σας.

Τῇ ἐγκρίσει τοῦ κ. Στάθη παρέλαβον οἱ ἐργοστασιάρχαι ἄνευ πληρωμῆς 65 χιλιόγραμμα πετρέλαιον δι' ἕκαστον ἵππον τῆς μηχανῆς των, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐκ 15 χιλιογράμων ἀφοῦ ἐπλήρωσαν ἀπὸ τὴν νέαν ἐσοδείαν τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς ἕκαστον ποσότητα ἐλαίου.

(Ἀκολουθεῖ)
Γ. ΧΑΡΟΣ

ΕΝΑ ΟΝΕΙΡΟ, ΜΙΑ ΙΔΕΑ

Ἀλεπάλληλα φθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα μας, τὰ γράμματα τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς ἐγκατεσπαρμένων ἀδελφῶν μας καὶ ἐνῶ μὲ δικαιολογημένην συγκίνησιν τὰ ἀποσφραγίζομεν, διὰ νὰ γίνωμεν κοινωνοὶ τοῦ πόνου καὶ τῆς νοσταλγίας ἐκείνων, ποὺ ἀπομένουν μοναδικὴ σανὶς σωτηρίας καὶ παρηγορίας διὰ τοὺς ἐδῶ χαροπαλεύοντας συμπατριώτες, ἕνα βλέπομεν ὅτι εἶναι τὸ κυριαρχοῦν αἴσθημα εἰς ὅλους τοὺς ἐπιστολογράφους μας. Τὸ αἴσθημὰ τῆς νοσταλγίας. Αὐτὸ καταπλημμυρίζει τὰς καρδίας τῶν ἀποδήμων Κυθηρίων.

Ὁραματίζονται, εἰς τὰ φιλόξενα ἀλλὰ μακρυνὰ ἀκρογιάλια ὅπου ἡ ἀνάγκη τοῦ βιοπορισμοῦ τοὺς ἔρριψε κάποτε διῶκτας τῆς τύχης, τὰ γαλανὰ καὶ ἀπαλλαὶ δαντελλένια ἀκρογιάλια τοῦ μαγευτικοῦ νησιοῦ μας.

Κι, ἀφίνουν τὴν φαντασίαν των νὰ τοὺς ἰδηγήσῃ μακρυὰ πολὺ μακρυά, πέραν ὠκεανῶν καὶ θαλασσῶν καὶ νὰ τοὺς καθηλώσῃ ἐκεῖ ἔπου μικρὰ ἀκόμη παιδιά, ὅταν ἔφευγαν, ἔρριψαν τὴν τελευταίαν ματιά των πρὸς τὴν γῆν τῶν πατέρων των. Ἐκεῖ λίγο ἀνεκτότερα τοῦ Κάβο Μαλιά, ὅπου ἕνα λυπημένο μόνο ἠλιέλουστο δειλινό, ἐπιβαίνανε τοῦ πλοίου τῆς γραμμῆς, ἔρριχναν τὸ ἀποχαιρετιστήριο βλέμμα εἰς τὴν κατάφωτη σιλουέττα τῶν Κυθήρων.

Καὶ, ὅπως τότε, ἔτσι καὶ τώρα, μὲ μάτια βουρκωμένα καὶ μὲ σφιγμένη τὴν καρδιὰ ὁραματίζονται νὰ ἰχάνεται μπροστά των τὸ γραφικὸ πανόραμα ποὺ κρατεῖ ἑκτοτε τὸν νοῦν, τὴν σκέψιν, τὴν ψυχήν των.

Πρῶτο στὴν προβολὴ τοῦ περήφανου θράχου χάνεται τὸ φανάρι τοῦ Καραβᾶ κι' ἀκολουθεῖ ἡ Δέσποινα, ἡ Ἁγία Πελαγία, ἡ Παληέχωρα, ἡ Ἁγία Μονὴ καὶ τελευταῖος ὁ Ἅγιος Γεώργης.

Χάνονται ἔλα ἀπὸ τὸ μάτι, μὰ στὴ σκέψι ὅλο καὶ ζωντανεύουν. Καὶ προχωρεῖ ὁ νοῦς καὶ διαγράφει τ' ἀκρογιάλια του, καὶ τὰ ἐξιδανικεύει ὁ πόνος καὶ τὰ κάνει ὡραιότερα. Καὶ βλέπουν μὲ τὸ μάτι τῆς φανταισίας των τὶς ψαροπούλες νὰ παίζουν στὰ ἤσυχα νερὰ του καὶ τὰ γαϊδουράκια νὰ διασχίζουν τοὺς γραφικοὺς δρόμους του. Κ' ἀκοῦνε τὴν καμπάνα τοῦ χωριοῦ τους λυλκά - γλυκὰ νὰ προσκαλῇ τοὺς χωριανοὺς στὴν κατανυκτικὴ παράκλησι τοῦ δεκαπενταυγουστιάτικου.

Κι' ἄλλοι πηγαίνουν γιὰ προσκύνημα στὴν Δέσποινα ἄλλοι στὴν Μεγαλόχαρη, ἄλλοι στὴν Ἁγία Μονὴ κι' ἄλλοι εἰς τὴν Ἁγία Ἐλέσσα.

Θύματα καὶ ἡμεῖς τῆς ἰδικῆς των φαντασίας, ὅπως τὰ γράμματα ἀπερρεφεῦν τὴν σκέψι μας περιπίπτομεν εἰς μίαν κατάστασιν ἐν ἐγρηγόρσει ὑπνοδασίας.

Κι' ἀκοῦμε τὸν θόρυβο τῶν μεγαλοπόλεων ποὺ ζοῦν ἐκεῖνοι τοὺς ὄχλους νὰ θεωροῦν σὰν μελίσσια καὶ τοὺς παρακολουθοῦμε νὰ μοχθοῦν εἴτε ὡς ἐργατοῦπάλληλοι εἴτε ὡς καταστηματάρχαι.

Κι' ὀνειρευόμεθα κι' ἐμεῖς μὲ τὴν σειρὰν μας ἕνα περήφανο σκάφος λευκὸ καὶ καθαρὸ νὰ φορτώνῃ τὰς ἀποσκευάς των καὶ νὰ τοὺς δέχεται κατὰ ἑκατοντάδας εἰς τὰ φιλόξενα σαλόνια του.

Νὰ ξεκινᾶ ἀπ' τὸ Μπρίσμπαν νὰ περνᾶ ἀπ' τὸ Σίδνεϋ νἄρχεται στὴν Ἀμερικὴ κι' ὅλο νὰ συγκεντρώνῃ μὲς στὰ ἀμπάρια του τοὺς νοσταλγοὺς τῶν ἐπιστολῶν μας. Νὰ σχίζῃ τὶς θάλασσες ποὺ μᾶς χωρίζουν κι' ἕνα ἱστορικὸ χαρούμενο πρωὶ νὰ ρίχνῃ ἀγκυρα εἰς τὰ Λιμνάρια...

Καὶ βλέπομε ἀκόμη σ' ὅλη τὴν γραφικὴ θεωνοπλαγιά, ἀπὸ τὶς Καλοκαιρινὲς ὡς τὰ Λιμνάρια μιὰ πρωτοφανὴ ἀνθρωποθάλασσα... Εἶναι τ' ἀπομεινάρια τῶν γονέων ποὺ δὲν σκέπασε ὁ κόμα ἡ γῆ, καὶ μὲ τὴν ψυχὴ στὸ στόμα τρέχουν, ὅλο τρέχουν γιὰ νὰ φιλήσουν τὰ νιάτα ποὺ προσμένουν.

Κι' ἀκοῦμε ἀκόμη τὶς καμπάνες ὅλου τοῦ νησιοῦ χαρεύμενες ὅσον ποτὲ νὰ διαλαλοῦν τὸ μέγα θαῦμα. Μὰ ὁ θαρὺς ἦχος μιᾶς ἐξ αὐτῶν, τῆς Μυρτιδιώτισσας μᾶς... ξύπνησε.

Εἶναι ἄραγε ἀδύνατον νὰ ναυλωθῇ σὲ λίγο ἀκόμη καιρὸ ἕνα σκάφος νὰ φέρῃ τοὺς μετανάστας μας προσκυνητὰς τῆ πατρίδος δι' ὀλίγον καὶ νὰ τοὺς ἐπαναφέρῃ εἰς τὰ ἴδια; Νομίζομεν ὅτι δὲν εἶναι ἀδύνατον καὶ διὰ τὴν πραγματοποίησιν του θὰ ἔχωμεν τὰς στήλας μας ἀνοικτὰς εἰς πάντα ἀνάγνωστη μας ἔχοντα νὰ εἴπῃ κάτι τὲ πρακτικῶς ὠφέλιμον.

Πρὸ παντὸς ὅμως ἀναμένομεν τὰς γνώμας τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων συμπατριωτῶν τοῦ ἐρωτερικοῦ.

Ι. Σ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΒΑ

ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΠΡΟΣΩΠΙΔΟΦΟΡΟΙ ΕΠΕΔΡΑΜΟΝ ΚΑΙ ΕΚΑΚΟΠΟΙΗΣΑΝ ΠΟΛΛΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ

Ἡ πιθανὴ ἐξήγησις τῶν θλιβερῶν ἐπεισοδίων

Λυπηρὰ ἐπεισόδια εἰς βάρος τῆς ἡσυχίας τῶν κατοίκων Καραβᾶ καὶ στρεφόμενα κατὰ πᾶσαν πιθανότητα κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ Κωνσταντίνου Ι. Κορωναίου ἔλαβον χώραν εἰς τὸ γεραφικὸν χωρίον, κατὰ τὰ μέσα παρελθόντος Φεβρουαρίου.

Κατὰ τὰς διηγήσεις ἀξιοπίστων προσώπων, τὰ γεγονότα ἐξελίχθησαν ὡς ἑξῆς:

Περὶ τὰς πρώτας μεταμεσονυκτίους ὥρας μιᾶς τῶν ἡμερῶν μεταξὺ 12—15 Φεβρουαρίου, ἐνέσκηψε εἰς τὸ χωρίον δύναμις 18 — 25 προσωπιδοφόρων προερχομένη κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐκ Λακωνικῆς καὶ χωρισθεῖσα εἰς δύο ὁμάδας κατηυθύνθη ἡ μὲν πρώτη πρὸς τὰ Κορυγίνικα, ἡ δὲ δευτέρα πρὸς Πορταδέλλαν, πυροβολοῦσα εἰς τὸν ἀέρα πρὸς τρομοκρατησιν τῶν κατοίκων.

Ἡ πρώτη ὁμὰς ἦλθε κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν οἰκίαν Κ. Ροδινοῦ καὶ παραβιάσασα τὴν θύραν εἰσῆλθεν ἐντὸς αὐτῆς, ξυλοκοπήσασα ἀγρίως τὴν ἀδελφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου κυρίαν Ἀθηνᾶν Κουκούλη διὰ τὸν λόγον ὅτι τρομοκρατηθεῖσαν ἀπὸ τὴν ἀγρίαν ἐμφάνισιν τῆς σπείρας ἐκάλει εἰς βοήθειαν διὰ γοερῶν κραυγῶν.

Ἀκολούθως οἱ ἐπιδρομεῖς συνέλαβον τὸν Κ. Ροδινὸν καθὼς καὶ τὴν ἀδελφήν του Καλλιρρόην, ὑποχρεώσαντες τούτους νὰ τοὺς ὑποδείξουν τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Κορωναίου ἢ Μελισσοφάγου.

Μετέβησαν πράγματι εἰς τὴν οἰκίαν Κοοωναίου ἀλλὰ ὁ Κώστας εἶχε ἐν τῷ μεταξὺ διαφύνη. Οἱ κακοποιοὶ εὑρόντες τὸν γέροντα πατέρα τοῦ ἀναζητουμένου Ἰωάννην Κορωναῖον τὸν ἔξυλοκόπησαν ἀγρίως ἀκολούθως δὲ μεταβαίνοντες εἰς τὸ σπίτι τοῦ Εὐαγγέλου Τσάκου εἰσῆλθον κατὰ λάθος εἰς τὴν οἰκίαν Τριανταφύλλου Κορωναίου καὶ ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς ἐτοιμοθανάτου συζύγου του τὸν συνέλαβον ἐκλαβόντες τοῦτον διὰ τὸν Εὐάγγελον Τσάκον, καθ' ἣν ὥραν ἐπειρᾶτο νὰ πηδήσῃ ἔξω διὰ τοῦ παραθύρου τρομοκρατηθεὶς ἀπὸ τὴν ἀγρίαν ἐμφάνισιν τῶν κακοποιῶν. Ἡ ουστυχισμένη γυναῖκα ἀκίνητος εἰς τ

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ»

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ κ. Π. ΦΩΤΕΙΝΟΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΑΠΟ ΜΗΝΟΣ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 7 Φεβρουαρίου 1946 (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὅλως αἰφνιδίως ἔφθασε χθὲς εἰς τὴν πόλιν μας, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ἔγκριτος συμπατριώτης μας κ. Παναγιώτης Φωτεινός.

Οἱ ἐδῶ Κυθήριοι μὲ ἀνέκφραστον χαρὰν ἐπληροφορήθησαν τὴν ἄφιξιν τοῦ δημοτικοῦ ἐπιστήμονος καὶ τὸν ὑπεδέχθησαν μὲ ἐκδηλώσεις μεγίστης συγκινήσεως εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Σαϊντ Μόριτς.

Ἐπὶ τοῦτο ἔφθασε ἐδῶ ὁ στενὸς φίλος τοῦ κ. καθηγητοῦ μεγαλοεπιχειρηματίας εἰς Μέντφορντ κ. Λεωνίδας Σοφίος, ἐκ τοῦ χωρίου Λογοθετιάνικα, ὅστις καὶ προσεκάλεσεν αὐτὸν πλησίον του, ἀνεχώρησαν δὲ ὁμοῦ σήμερον διὰ Βοστώνην.

Ὁ κ. καθηγητὴς θὰ ἐπισκεφθῇ τὰ πανεπιστήμια τοῦ νέου κόσμου καὶ θὰ παρακολουθήσῃ ὅλας τὰς τελευταίας τελειοποιήσεις καὶ προόδους τῆς ἰατρικῆς, ὥστε τὸ ταξίδι του νὰ ἀποβῇ πολλαπλῶς καρποφόρον διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐπιστήμην.

Α. Ε. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ,
Ἀνδριωμένος

ΔΕΜΑΤΑ ΕΞ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Αὐστραλο - Ἑλληνικοῦ Συνδέσμου, ἐκ τῶν δεμάτων τὰ ὁποῖα φθάνουν κατ' αὐτὰς ἐξ Αὐστραλίας προορίζονται διὰ Κυθηρίους τὰ κάτωθι προτασσόμενου τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ δέρματος: 439, παραλήπτης Γαβρίλης, 794 παραλ. Πανάρετος, 733 παραλ. Κοκκινός, 695 παραλ. Ψάλτης, 514 παραλ. Βάργας, 282 παραλ. Σοφίος, 288 παραλ. Μουλός, 613 παραλ. Ἀνδρόνικος, 924 παραλ. Κομινός, 936 παρ. Κομινός, 519 παρ. Κομινός, 408 παρ. Χλέτζος, 271 παρ. Βάρδας, 410 παρ. Κοκκινέας, 8917 παρ. Κασιμάτης, 8916 παρ. Νικηφοράκης.

Ἡ ἀνακοίνωσις βεβαίως δὲν διαφωτίζει πλήρως τοὺς ἀναμένοντας παραλήπτας, καθότι λείπει τὸ μικρὸν ὄνομα καὶ τὸ χωρίον τοῦ παραλήπτου, ἀλλὰ ἐλπίζομεν προσεχῶς διὰ τὰς νέας ἀποστολὰς νὰ ἔχωμεν περισσότερον συγκεκριμένα στοιχεῖα.

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΠΑΝΑΓ. ΣΠ. ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ

Βαρὺ πλῆγμα ἔπληξε τὴν Κυθηραϊκὴν παροικίαν τοῦ Μπρίσμπαν διὰ τοῦ θανάτου ἑνὸς τῶν πλέον ἐπιλέκτων μελῶν της, τοῦ ἀθλητικοῦ τὸ σῶμα καὶ ἀγγέλου τὴν ψυχὴν Παναγιώτου Σπύρου Παναρέτου ἐκ Ποταμοῦ, ἐτῶν μόλις 29.

Ὁ μεταστὰς ὅστις μενάλας ἐτιμᾶτο διὰ τὰς ἀρετάς του, μετέβη εἰς Αὐστραλίαν τὸ 1931 Ἐπιδοθεὶς μετὰ ζήλου εἰς ἐμπορικὰς ἐργασίας δὲν ἐβράδυνε νὰ προσδεύσῃ ἀναδειχθεὶς ταχέως ἰδιοκτήτης ἑνὸς τῶν ἀριστοκρατικωτέρων καταστημάτων τῆς

μεγάλης αὐτῆς πόλεως. Ἀλλ' ὁ Π. Σ. Πανάρετος δὲν παρημέλησε καὶ τῆς ἀγωγῆς του καὶ ὁσάκις τοῦ ἐδίδετο χρόνος ἐπεδίδετο εἰς σπουδάς καὶ εἰς τὸν ἀθλητισμόν, ἀποφεύων τὰς φθορποιοὺς συναναστροφάς. Ἦτο μέλος τῆς ἀθλητικῆς ὀργανώσεως Χ.Α.Ν. καὶ εἶχεν ἤδη κερδίσει ἔπαθλον εἰς τὴν ἄρσιν τῶν μεγάλων βαρῶν καὶ πιστοποιητικὸν ἀρτίας ἀθλητικῆς ἀναπτύξεως.

Ἡ κηδεία του ἐγένετο εἰς Μπρίσμπαν, ὅπου ἐψάλη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία τὴν ὁποίαν παρηκολούθησαν ὄχι μόνον οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι του, ἀλλὰ καὶ πλῆθος ἄλλων Κυθηρίων, Ἑλλήνων ἐξ ἄλλων μερῶν καθὼς καὶ πολλοὶ Αὐστραλοὶ ἐν καταφανεῖ συγκινήσει.

Ἐκ μέρους τῆς Κυθηραϊκῆς παροικίας ὁ πρόεδρος τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Μπρίσμπαν κ. Γεώργιος Βενέρης ἐξεφώνησε συγκινητικὸν λόγον καὶ κατέθεσεν χαρύτιμον στέφανον. Ἐπίσης στεφάνους κατέθεσαν καὶ πλεῖστοι ὁμογενεῖς καὶ Αὐστραλοί.

Πρὸς τὸν ἀπαρηγόρητον πατέρα του κ. Σπύρον Παναρέτον τὴν μητέρα τοὺς ἀδελφοὺς καὶ λοιποὺς συγγενεῖς του, ἀπευθύνομεν θερμὰ συλλυπητήρια.

ΘΕΟΔΟΣΙΑ Ι. ΚΑΣΙΜΑΤΗ

Ἡ κοινωνία τοῦ Ποταμοῦ συνώδευσεν ἐσχάτως μὲ ἐκδηλώσεις λύπης πραγματικῆς, εἰς τὴν ὑστάτην της κατοικίαν, μίαν ἐκλεκτὴν Κυθηραίαν, ὁποδειγματικὴν μητέρα καὶ σύζυγον, ἀξίαν Ἑλληνίδα τὴν Θεοδοσίαν Ι. Κασιμάτη, ἐτῶν ὀγδοήκοντα.

Ἡ σεβαστὴ πρεσβῦτις, φύσει προικισμένη μὲ ἀγαθότητα, μὲ ἐντιμότητα, μὲ νοικοκυρωσύνην, εἶχε ἀποσπάσει ἀμέριστον τὴν ἐκτίμησιν τῆς κοινωνίας, τιμωμένη παρὰ πάντων.

Δὲν εἶναι πολὺς καιρός, τότε ποὺ αἱ ἀποφράδες ἡμέραι ἠγγίζον διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν συμμαχικὴν παράταξιν, ὅταν ἡ Θεοδοσία Κασιμάτη ποὺ τόσον δικαίως θρηνεῖται σήμερον, εὗρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιδείξῃ καὶ αἰσθήματα πατριωτισμοῦ καὶ αὐτοθυσίας ποὺ τῆς ἐξασφαλίζουν θέσιν περίλαμπρον εἰς τὸ πάνθεον τῶν ἀγωνιστῶν τῆς ἐλευθερίας.

Κατὰ τὴν συμμαχικὴν ὀπωρινὴν ἐξ Ἑλλάδος τοῦ 1941 καὶ ἀφοῦ οἱ Γερμανοὶ εἶχον καταλάβει τὴν νῆσον, εὗρε, περισυνέλεξε, συνετήρει καὶ ἔκρυπτε ἐπὶ ὁ λόκληρον τετραετίαν Ἄγγλους στρατιώτας μὲ προφανῆ τὸν κίνδυνον τῆς ζωῆς της καὶ ἐνῶ ὀλίγα μόλις βήματα ἐκεῖθεν τοῦ οἴκου της εὑρίσκετο ἐγκατεστημένη ἡ ἐχθρικὴ φρουρὰ τοῦ Ποταμοῦ. Μὰ ἡ ἀείμνηστος γερόντισσα δὲν ἐδίστασε νὰ ἐπιτελέσῃ μέχρις ἐσχάτων τὸ ἐθνικόν της χρέος καὶ νὰ καταλείπῃ σήμερον εἰς τὰ λαμπρὰ τέκνα της ἕνα ἐπὶ πλέον τίτλον ὑψίστης τιμῆς.

Συλλυπούμενοι τοὺς ἐκλεκτοὺς συμπατριώτας υἱοὺς της Χαράλαμπον καὶ Μηνᾶν Ι. Κασιμάτην, ἐπιζήλως ἐγκατεστημένους εἰς Αὐστραλίαν διὰ τὸν θάνατον τῆς ἀγαπημένης των μητρός, τοὺς ἐκφράζομεν συγχρόνως καὶ τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μας ὅτι εἶχον τὴν τιμὴν νὰ γαλουχηθοῦν ἀπὸ τόσον ἐξέχουσαν μητέρα.

Ὁμοίως καὶ τὰς ἐκλεκτὰς Ἑλληνίδας θυγατέρας της Σταματίναν Φλάσκα, Σταυρούλαν Κατσούλη εἰς Αὐστραλίαν καὶ Φώτω.

Ἂς εἶναι ἐλαφρὸν τὸ χῶμα τοῦ τάφου της.

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΚΑΘΑΡΑΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Αἱ Κυθηραϊκαὶ πατριωτικαὶ ὀργανώσεις Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν διοργάνωσαν τὴν Καθαρὰν Δευτέραν ἐκδρομὴν εἰς Ἐλευσῖνα στεφθεῖσαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Εἰς τὴν ἐκδρομὴν παρὰ τὴν κρατοῦσαν κακοκαιρίαν, ἔλαβον μέρος ὑπὲρ τὰ 200 πρόσωπα καὶ παρέμειναν εἰς τὸ θρᾶτρον καίτοι τοπίον διασκεδάζοντα μέχρι τῶν βραδυνῶν ὡρῶν. Τὴν ἐκδρομὴν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ἐκτὸς τοῦ προέδρου τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος κ. Θ. Κατράκη καὶ ὁ συμπατριώτης ὑπουργὸς Κοινωνικῆς Προνοίας κ. Δ. Μαρσέλλος καθὼς καὶ ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τέως ὑπουργὸς κ. Γρηγόριος Κασιμάτης.

Οἱ κ.κ. Μαρσέλλος καὶ Κασιμάτης μὲ τὰς συνοδείας των προσῆλθον τὰς μεσημβρινὰς ὥρας ἐγένοντο δὲ δεκτοὶ ἀπὸ τοὺς συμπατριώτας ἐκδρομεῖς μὲ ἐκδηλώσεις ζωηροτάτης χαρᾶς, διότι οἱ Κυθήριοι γνωρίζουν νὰ τιμοῦν τοὺς ἐργαζομένους ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς νήσου.

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΙΩΝ

Τῇ αἰτήσει τῆς «Ἑνώσεως τῶν ἀπανταχοῦ Ἀντικυθηρίων ὁ Ἅγιος Μύρων», ὁ ὑπουργὸς Κοινωνικῆς Προνοίας κ. Μαρσέλλος ἐχορήγησε πρὸς τὴν Ἕνωσιν τὴν ἄδειαν διεξαγωγῆς ἐράνου, ἵνα διὰ τοῦ συλλεγησομένου ποσοῦ καλυφθῇ ἡ δαπάνη κοινωφελῶν ἔργων ἐν τῇ νήσῳ τῶν Ἀντικυθήρων καὶ ἐπισκευασθῇ τὸ ἐπὶ ἐχθρικῆς κατοχῆς καταστραφὲν ἀκίνητον, τὸ χορηγηθὲν πρὸς τοὺς Ἀντικυθηρίους εἰς Καψάλι παρὰ τοῦ ἀειμνήστου εὐεργέτου τῶν Ἀντικυθηρίων Γεωργίου Κυνηγαλάκη.

Κατόπιν τούτου ὁ ἔρανος θὰ ἀρχίσῃ κατ' αὐτάς.

Ἡ «Κυθηραϊκὴ Δρᾶσις» ἐπιθυμοῦσα νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐράνου ἐγγράφεται πρώτη εἰς αὐτὸν διὰ δημοσιεύματα τῶν προσφερόντων ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν μέχρι ποσοῦ 100.000 δραχμῶν.

ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

Τραγικὸν δυστύχημα ἔλαβε χώραν εἰς τὴν θέσιν Βάνη τῆς περιφερείας Ἀκρωτηρίου. Ἐνῶ ὁ Π. Ο. Βενέρης ἡ Ρέκος ἐπεδίδετο εἰς ἁλιείαν χρησιμοποιῶν νάρκην ἀντὶ δυναμίτιδος, κῦτη ἀνεφλέγη πρεώρως — προφανῶς ἀπὸ ἀπροσεξίαν —καὶ τὸν διεμέλισεν σὶκτρῶς.

Τὸ ἥμισυ τοῦ σώματος μὲ τὴν δεξιὰν χεῖρα καὶ τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀτυχοῦς Βενέρη δὲν ἀνευρέθησαν.

Η ΔΙΑΚΟΜΙΔΗ ΤΩΝ ΟΣΤΩΝ ΤΩΝ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΩΝ ΜΗΤΑΤΩΝ

ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑΝ

ΜΗΤΑΤΑ, 25 Φεβρουαρίου 1946. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἶναι ἀπόγευμα τῆς 17ης Ἰανουαρίου 1946. Κάποιος ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Κάθηκου διέκρινε νὰ ξεπροβάλῃ πάνω στὸν ξερόκαμπο μιὰ συνοδεία μὲ δυὸ ὅμοια κιβώτια. Γνώρισε πιὰ ἤτο κι' ἀμέσως ἔβαλε τὶς φωνές, ἐνῶ ὅλες οἱ καμπάνες τοῦ χωριοῦ ἄρχισαν νὰ κτυποῦν πένθιμα. Καὶ ὅλοι, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά, ἔτρεχαν μὲ φωνὲς, μὲ κατάρες, μὲ κλάματα ποὺ ἀκούστηκαν ἔως τὰ γειτονικὰ χωριά, πρὸς τὸν ξερόκαμπο. Κι' ἡ συνοδεία τῶν δύο κιβωτίων ὠγκώθη εἰς ἀνθρωποθάλασσαν κι' ἔφτασε μέσα στὸ χωριό. Καὶ στοῦ Χανιώτη χωρίστηκαν καὶ τὰ κιβώτια μὲ τὰ λείψανα κι' ὁ λαός...

Τρεῖς μέρες καὶ τρεῖς νύκτες

Π. Ματζῶρος

στὰ δυὸ σπίτια Σαλιμπντέρη καὶ Μαντζώρου, γινόταν λαϊκὸ προσκύνημα. Τὴν Κυριακὴ 20 Ἰανουαρίου 1946, ἡμέρα καθωρισμένη γιὰ τὴν κηδεία τῶν ἀδικοσκοτωμένων ἕνα πρωτοφανὲς διὰ τὰ χρονικὰ τοῦ χωριοῦ ἀνθρώπινο πλῆθος, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς στεφάνια, ἐξαπτέρυγα, ἱερεῖς κι' ἕνα ἀπ' τὰ κιβώτια στολισμένο μὲ ἀθένια τόξα σὰν ἱερὸς ἐπιτάφιος ἐξεκίνησε ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Σαλιμπεντέρη, ἀνέβαινε τὴν ὁδὸ Γ. Σκλάβου, πέρασε τὸ Ἠρῶον, ἔφθασε στοῦ Βελόνη καὶ ἀπὸ κεῖ ἀκολούθησε τὴν πάροδο πρὸς τὰ Κουντουριάνικα, ἐνῶ ἀπ' ἔξω ἀπὸ τοῦ Ματζώρου ἀνέμενε ἄλλο παρόμοιο πλῆθος... Τέλος στὸν πλατὺ δρόμο Χανιώτη — Καζαμία φάνηκε νὰ πατέρχεται ἡ πένθιμη ἀνθρωποθάλασσα μὲ τὰ δίδυμα κιβώτια τὰ περιέχοντα τὰ ὀστᾶ τῶν κηδευομένων μαρτύρων, ποὺ τάφεραν γιὰ νὰ τὰ ψάλουν στὴν ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ.

Μέσα στὴν ἐκκλησία ἀνάμικτα ἀκούονταν οἱ ψαλμῳδίες καὶ οἱ θρῆνοι. Τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν ἔψαλον μὲ φανερὴ συγκίνησι, οἱ αἰδεσιμώτατοι Ἀντώνιος (Μητάτων), Κυριάκος (Ποταμοῦ), Γεώργιος (Φατσάδων), καὶ Ἰωάννης (Λογοθετιανίκων).

Λόγοι καὶ ποιήματα ἐξεφωνήθησαν πολλοὶ καὶ κατὰ τὴν ἐξῆς σειράν: Ἡ δίς Μαρία Λόλη, βαπτισιμιὰ τοῦ Σαλιμπεντέρη, ἀπήγγειλε συγκινητικὸν ποίημα, Ἰωάννης Δ. Φυρὸς ἢ Ντισπελιέρης ἐξεφώνησε λόγον, Μιχαὴλ Α. Πρωτοψάλτης ἀδελφὸς τοῦ ἐκτελεσθέντος Παναγ. Πρωτοψάλτη ἢ Ματζώρου, συγκινητικὸν ποίημα ἀποχαιρετισμοῦ, Παναγιώτης Ι. Κασιμάτης δημοδιδάσκαλος Μητάτων, ἐμπνευσμένον λόγον δημοσιευομενον κατωτέρω, Ἐμμαν. Σπυρ. Καλλίγερος δημοδιδάσκαλος Φριλιγκιανίκων, ἐμπνευσμένον λόγον, Παναγ. Ἐμ. Θεοδωρόπουλος φοιτ. Νομικῆς ἐξ Ἄρλιανιδίκων ἐμπνευσμένον λόγον, Κωνστ. Ἐμμ. Στάθης ἐκ Καρβουνάδων (συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου «Ἡ ἑαμική τυραννία στὰ Κύθηρα») βαρυσήμαντον λόγον, Ἀντώνιος Μιχὴλ Πρωτοψάλτης πατὴρ τοῦ ἐκτελεσθέντος Ματζώρου, συγκινητικώτατον ἀποχαιρετισμόν, δὶς Κεράνη Μιχ. Φυροῦ συγκινητικὸν ποίημα καὶ Μιχαὴλ Δ. Φυρὸς συγκινητικὸν λόγον ἀποχαιρετισμοῦ.

Ο ΛΟΓΟΣ
ΤΟΥ κ. Π. Ι. ΚΑΣΙΜΑΤΗ

Ὁ ἐμπνευσμένος λόγος τοῦ δημοδιδασκάλου Μητάτων κ. Π. Ι. Κασιμάτη ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Παναγιώτη Σκλάβε Σαλιμπεντέρη, Παναγιώτη Πρωτοψάλτη Ματζῶρε.

Μπρὸς στὰ ἅγια λείψανά σας ἐκ τῆς ἀνάγκης νὰ ἐκδηλώσωμ Συγχωρῆστε τὴ θεήλωσι αὐτὴ ἀρμόζει σιωπὴ κι' ὄχι λόγο τὸν μεγάλο μας πόνο γιὰ τὴ ἀδικο χαμό σας. καὶ νὰ εὐχαριστήσωμε γιὰ τὴ θυσία σας, ἡ ὁποία σὲ μᾶς, χριστιανοὺς κα Ἕλληνες, ἤταν καὶ εἶναι εὐεργετική.

Κι' οἱ δυὸ σας εἴσαστε πολ γνωστοί, καὶ τὸ μαρτύριό σα περισσότερο γνωστό. Γι' αὐτὸ θὰ περιεριστῶ σὲ λίγα.

Ὁ βίος σας, ὁ βίος καὶ νὰ ἦ ταν, δὲν ἔχει σήμερα σημασί ἀφοῦ καθηγιάσθη μὲ τὸν μαρτυρικό σας θάνατο. Δὲν μπορεῦμ ὅμως παρὰ νὰ ἐμολογήσωμε, κα νὰ διακηρύξωμε, ἔτι κι' οἱ δυό σας εἴσαστε ἄνθρωποι καλοί καὶ χρήσιμοι.

Σὺ Σαλιμπεντέρη, ἤσευν ἡ ζωὴ τανὴ σφραγίδα τῶν Μητάτων. Σαλιμπεντέρης ἔννοεῦσα Μητᾶτα καὶ Μητάτα ἐννοεῦσαι Σαλιμπεντέρης. Κανεὶς ἀπὸ μᾶ τοὺς ζωντανοὺς δὲν μπορεῖ σ αὐτό, νὰ σὲ ἀναπληρώσῃ. Σὺ Παναγιώτη Ματζῶρε, ἄνθρωπε ξένε ἀπὸ κάθε πονηριὰ καὶ κα τεργαριά, ἔχασες τὴ ζωή σου στὴ Ρολίνα, ποὺ ἄλλοι ἐπαιζαν γιὰ λογαριασμό μας.

Θὰ κάμω σύντομη ἀναπαράστασι τοῦ μαρτυρίου σας, τὸ ὁποῖον ἄρχισε ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα τῆς 3ης Ἰουλίου καὶ διήρκεσε μέχρι τὰ μεσάνυχτα τῆς 10ης ἰδίου μηνὸς 1944, ἤτοι ἑπτὰ ὁλόκληρα ἡμερόνυκτα.

Κοιμᾶσθε ἥσυχοι κι' ἀμέριμνοι στὰ σπιτάκια σας. Ἥσυχοι κι' ἀμέριμνοι γιατὶ κανένα δὲν ἐξιάν του ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων καὶ τοῦ Ἐλέους. Αὐτὸς ἀς ἀναπαύσῃ τὶς ψυχὲς τῶν θυσιασθέντων Συμπολιτῶν μας καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν μαρτύρων Αὐτὸς ἀς χύσῃ βάλσαμο στὶς ἰδικές μας καὶ ὅλες ἐν γένει τὶ πονεμένες ψυχές. Αὐτὸς ἀς σώσῃ τὴν Ἑλλάδα μας καὶ ὅλο τὸ ἀρρωστημένο ἀνθρώπινο γένος»

Μετὰ τὴν τελετὴν, τὰ δίδυμα κιβώτια ἐφυλάχθησαν σὲ μέρος ἀ-

Π. Ψάλτης

σφαλές, ὅπου θὰ παραμείνουν μέχρις ὅτου μπορέσῃ τὸ χωριὸ, τὰ Μητάτα, νὰ ἑτοιμάσῃ μαρμάρινη λάρνακα γιὰ τὰ ὀστᾶ καὶ τῶν τριῶν ἐθνομαρτύρων Δημοτῶν μας.

ΙΩΑΝ. ΑΝΤ. ΠΡΙΝΕΑΣ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Αἱ οἰκογένειαι τῶν δεινῶς κατακρεουργηθέντων ὑπὸ τῶν ἐλασιτῶν Παναγιώτου Σκλάβου ἢ Σαλιμπεντέρη καὶ Παναγ. Προτοψάλτη ἢ Ματζώρου, ἐκφράζουν δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας αὐτῶν πρὸς ὅλους τοὺς πατριώτας ποὺ παρακολούθησαν μὲ σπαραγμὸν ψυχῆς τὸ ἀνείπωτο δράμα τῶν δολοφονηθέντων ἀθώων Ρυμάτων τῆς κόκκινης τρομοκρατίας, τοὺς προσελθόντας κατὰ τὴν κηδείαν τῶν εἰς Μητάτα διακομισθέντων λειψάνων των καὶ τοὺς ἐν γένει συμμερισθέντας τοῦ βαθυτάτου πένθους των.

Αἱ εὐχαριστοῦσαι οἰκογένειαι: Π. Σκλάβου καὶ Π. Μαντζώρου.

Ο κ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ ΕΜΕΡΙΜΝΗΣΕ ΔΙΑ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ

Τὸ προεδρεῖον τῆς Ἑνώσεως τῶν ἀπανταχοῦ Ἀντικυθηρίων καὶ ἀνεπανόρθωτον ζημίαν τῆς νεολαίας τῶν Ἀντικυθήρων. Ἐπὶ πλέον ἐφρόντισε καὶ κατ' αὐτὰς θάσταλῇ ποσότης 2—3 τόννωντσι μέντου διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς ἀποθάθρας Ποταμοῦ, ἥτις κατεστράφη συνεπείᾳ προσκρούσεως ἐπ' αὐτῆς τορπίλλης κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον.

Εἰς τὴν ὑπὸ τὸν πρόεδρον Ἀντικυθηρίων κ. Νικόλαον Βενέρην ἐπιτροπὴν ὁ κ. ὑπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι οἱ συμπατριῶται δύνανται νὰ ὑπολογίζουν βασίμως ἐπ' αὐτοῦ εἰς πᾶσαν αὐτῶν ἀνάγκην καὶ νὰ προσέρχωνται ἐλευθέρως καθ' οἱανδήποτε ὥραν.

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΙΩΝ Ν. ΥΟΡΚΗΣ

Νέα Ὑόρκη Φεβρουάριος 1946 (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Συνῆλθον ἐσχάτως εἰς τὴν πόλιν μας εἰς σύσκεψιν τὰ μέλη τῆς μεγάλης ἐπιτροπῆς διεξαγωγῆς ἐράνων, τὸ προϊὸν τῶν ὁποίων θὰ διατεθῇ πρὸς θεραπείαν γενικῶν ἐπειγουσῶν τῆς νήσου ἀναγκῶν καὶ συνεζήτησαν περὶ τοῦ καλυτέρου τρόπου διαθέσεως τοῦ ποσοῦ ὅπερ τελικῶς θὰ συγκεντρωθῇ καὶ ποὺ σήμερον ὑπερβαίνει τὰς 13 χιλιάδας δολλαρίων.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν ἠκούσθησαν πολλαὶ γνῶμαι, χωρὶς ὅμως οἱ συσκεπτόμενοι νὰ καταλήξουν ἀκόμη εἰς ὁριστικὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀπόφασιν.

Τὸ μένον ποὺ ἀπεφασίσθη μὲ ὁμόφωνον γνώμην ὅλων τῶν συσκεφθέντων ἦτο νὰ δοθῇ παρὰ τῆς ἐδῶ Κυθηραϊκῆς παροικίας, πρωτοβουλίᾳ πάντοτε τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος, ἐπίσημον γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ παρεπιδημοῦντος ἐν Ἀμερικῇ ἐπιφανοῦς συμπατριώτου μας καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Π. Φωτεινοῦ ὁ ὁποῖος καὶ θὰ παρακληθῇ νὰ μᾶς ἐκφράσῃ τὴν γνώμην του ἂν δύναται νὰ λειτουργήσῃ εἰς Κύθηρα Νοσοκομεῖον ἢ θεραπευτικὸς σταθμός.

Ἀπόφασις πάντως περὶ τοῦ τρόπου διαθέσεως τῶν χρημάτων θὰ ληφθῇ ἐφαδύτερον.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

Ἕνεκα τῶν πολλῶν βροχῶν ἡ γέφυρα Καψαλίου ἡ εὑρισκομένη κάτω τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἔπαθε καθίζησιν καὶ ἡ δι' αὐτοκινήτου συγκοινωνία διεκόπη. Πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς συγκοινωνίας ἐγένοντο ἀμέσως πρόχειροι ἐργασίαι, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ κ. Γαβριὴλ Χάρου.

—Τὴν 15ην Φεβρουαρίου ἔπεσε καθ' ὅλην τὴν νῆσον πυκνὴ χιὼν φθάσασα εἰς πολλὰ μέρη τὸ ὕψος ἑνὸς μέτρου. Οἱ κλάδοι πολλῶν δένδρων ἐθραύσθησαν συνεπείᾳ τοῦ βάρους τῆς ἐπὶ τῶν φυλλωμάτων ἐπικαθημένης χιόνος.

—Οἱ κάτοικοι τοῦ ἐπάνω χωρίου συνέλαβον τὴν ἑπομένην τῆς ἡμέρας ὅπου ἔπεσεν ἡ χιὼν πολλοὺς λαγούς. Μόνον ὁ κ. Ν. Γ. Καλλίγερος μὴ κατορθώσας νὰ συλλάβῃ λαγὸν συνέλαβεν ἕνα κούνελον κάτω ἀπὸ τὴν πέτραν τοῦ ἐργοστασίου του.

—Ἔφθασαν ἐπὶ τέλους καὶ θὰ διανεμηθοῦν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς νήσου 21.500 πήχεις κάμποτ 10.000 π. ντρίλι, 7.000 π. ἀλατζᾶς, 2.500 σόλες ὑποδημάτων, 120 χλαῖναι, 500 ζεύγη ἀρβυλα, 107 παλτά, 350 παιδικὰ παλτὰ καὶ 432 ζεύγη παιδικὰ παπούτσια.

—Μόνον πεταλόκαρφα δὲν ἔστειλε ἡ Οὔνρα καὶ διερωτᾶται κανεὶς πῶς θὰ τοποθετηθοῦν ἐκεῖνες οἱ σόλες εἰς τοὺς γυμνοὺς πόδας τῶν συμπατριωτῶν. Ἀλλὰ ἐδῶ τὸν λόγον ἔχουν οἱ ὑποδηματοποιοί μας ποὺ, κατὰ παλαιὰν των παράκλησιν, θὰ ἀναλάβουν τὴν διανομήν. Ἐκτὸς ἂν δοθοῦν οἱ σόλες μόνον εἰς τοὺς διαθέτοντας ὑποδήματα, ὁπότε ὅλα θὰ πάνε, ὅλα ὡς συνήθως καλά.

—Πέπλος μυστηρίου καλύπτει τὰς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου Ἐφοδιασμοῦ τὰς ἀσχολουμένας μὲ τὰς διανομὰς πετρελαίου καὶ σπίρτων. Τὰ εἴδη αὐτὰ οὐδέποτε, ὅπως μᾶς γράφουν, ἐφθασαν εἰς τὴν νῆσον, πρὸς μεγάλην ζημίαν τῶν συμπολιτῶν μας ποὺ ἀναγκάζονται νὰ τὰ προμηθεύωνται ἀπὸ τὸ ἐλεύθερον ἐμπόριον εἰς τιμάς... κόστους.

Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν περιφέρειαν Καραβᾶ ὅς εἶναι καλὰ οἱ γείτονες—γι' αὐτὸ λέγει κι' ἡ παροιμία ὁ γείτονάς σου καὶ ὁ Θεός σου—ἔρχονται πότε πότε καὶ ἀνάβουν κανένα τσιγάρο ὥστε τὰ σπίτια νὰ περιττεύουν, ἀλλὰ ἡ ὑπόλοιπος νῆσος τί χρωστᾶ νὰ στερῆται τῶν πολυτίμων τούτων εἰδῶν;

—Μόνον ἡ διανομὴ σιγαρέττων γίνεται ἄφογος διὰ τὴν πρώτην φυσικὰ ἡμέραν τῆς ἀφίξεώς των εἰς Κύθηρα. Καὶ ἀπὸ τῆς ἑπομένης ἀρχίζει ἡ φιλανθρωπία. 150 δραχ. τὸ τσιγάρο κι' ὅταν εἶσαι φίλος τὸ πέρνις 130. Ὁ Θεὸς νὰ τοὺς τὸ πληρώσῃ τοὺ ἐργάζονται γιὰ τὴν ψυχὴν τῶν ἀποθαμένων τους.

—Τὴν 10ην παρελθόντος Φεβρουαρίου, ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, ὁ συμπαθὴς διομήχανος Ἁγίου Ἠλίου ἔθυσε τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν.

—Τὴν νύκτα τῆς ἐπιδρομῆς τοῦ Καραβᾶ συνέθησαν καὶ μερικὰ κωμικοτραγικὰ περιστατικά. Π.χ. ὁ συμπαθὴς κ Κ. Κύπριος ἡ Βούλγαρης θορυβηθεὶς ὡς φαίνεται ἀπὸ τοὺς κρότους τῶν ἐπιδρομέων, ἐσηκώθη ἀπὸ τὸ κρεβάτι καὶ γυμνὸς ὅπως ἦτο διέσχισε τὸ χωρίον χωρὶς κἀν νὰ φορῇ σώβρακο. Μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ προέδρου κ. Κυπρίου ὅπου ἐφοδιάσθη μὲ σακκάκι μόνον καὶ ἀκολούθως κατηυθύνθη εἰς Ἁγίαν Πελαγίαν ὅπου ὁ φίλος κ. Π. Ζαντιώτης ἢ Σαραντάκος τοῦ ἔδωσε πανταλόνι νὰ φορέσῃ διὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν πορείαν του πρὸς Ποταμόν, ὅπως ἀναφέρη τὰ διατρέχοντα πρὸς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχήν. Δὲν γνωρίζομεν ἂν ὁ καλὸς φίλος ἐζήτησεν ἀπὸ τὰ πρῶτα σπίτια τοῦ Ποταμοῦ νὰ τοῦ δώσουν καὶ καμμιὰ γραβάτα ὥστε νὰ εἶναι πλέον ἐμφανίσιμος.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες